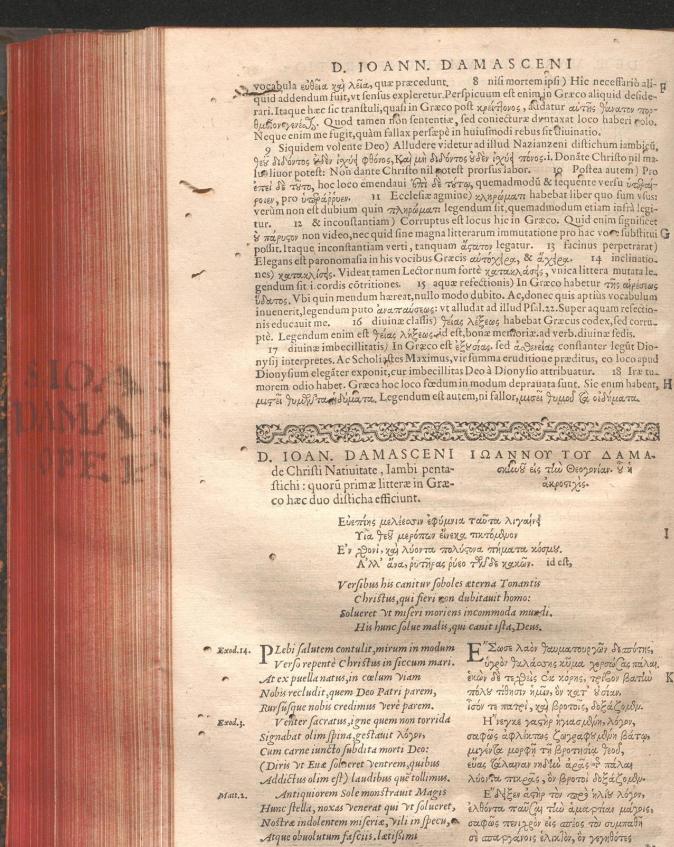

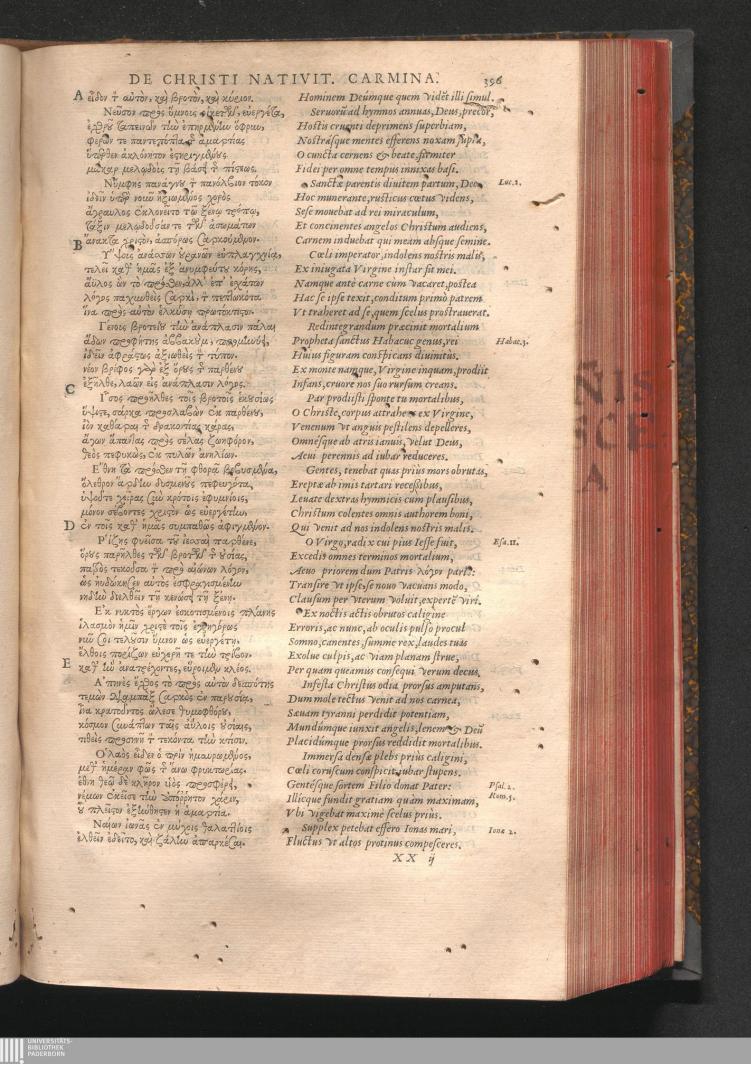
SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes < Damascenus> Parisiis, 1577

lambica pentaiticha, Græcè & Latinè.

urn:nbn:de:hbz:466:1-71880

Ad Cerbu, in ortu qd De⁹ erat apud Deü, Substantiam nunc roborat nostram, Videns Priscam tueri quòd satis nequinimus: Sesegue sternens, alterum commercium Monstrat, Vacet quod motibus præturbidis.

Ob nos iacentes in nigro scelerum luto, Ex Abrahami prodiit lumbis:humi Ex prouolutis liberos Vt excitet. In luce quíque degit, ad præsepium, Nostræ salutis ergò,nunc del abitur.

Amore fummi numinis iuuenes pii Exastuantes, impias regis minas Spreuere, sauus quem furor succenderat. His cessit ignis:hi Deo, per secula Benedictus es tu prapotens numen, canunt.

Vrit ministros hic quidem: contrà plis Parcit iuuenibus, admodum feruens licet, Auctúfque septem partibus folito altius, Instar coronæ queis ingens erat rogus. Virtutis ergò nam dabat rorem Deus.

Adiutor hosti, Christe, tu mortalium Grande intulisti dedecus carnem gerens. Deitatis ipse nam vehis nascens opes. Cuius quidem spe cœlitus nostrum genus Illectum in imam decidit caliginem.

Gen.3.

Dan.3.

Noxam ferocë, quæ nimis, plus & nimis, Superbiebat, Vi tua summa, Deus, Ab orbe longe depulisti, retibus Quos & tenebat hæc suis priùs, modò, Dum sponte carnem suscipis, tu liberas.

Matrice adumbrant Virginis iuuenculi, Quos nil, volutos in rogo,læsit rogus. Näque illa mire Virgo,dum parit,manet. Vnóque faciens hæc duo miraculo, Gentes ad hymnos gratia omnes excitat.

Errore pulso, falsa quem spes duxerat Diuinitatis, condita omnis res Xóyor, Inanientem se, canit semper tremens. Decus indecorum serre nam, cùm sluxa sit, Timet:tametsi speret hoc tandem sore.

Accedis ad nos, excitator Gentium, Nostwim reducas Vt genus, Vagum loca Per fola, montes & cauos, ad pafcuum: Robúrque frangas hostis infestissimi, Homo dum simul tu cerneris, simul Deus.

Procline certe est, ac vacans periculo Tacere:laudes at tuas, velut decet, O Virgo, laudes arduum contexere. Diuina verum mater has vires mihi Prabe, meo qua sint pares assectiui. νυγείς εγώ δε τε τυραννοιώτος βέλς, χειτε τορ (αύδική χαιών αναφετίω Τάπον μολείν σε δ'εμπς ραθυμίας.

Ο's liù cr αρχηροσος, θεον θεος χυρς, νωι χραθωίς μη δενεζων τω πάλας ιδών φυλάξαι τω καθ ήμας εσταν αθείς εαυτον, θευτέραν κοινωνίαν αθείς εαυτον του πάδων ελευθέραν.

αῦθις σερφάνων την πάθων ἐλευθέρεν.
Τ'πλα δι' πμῶς ἀδρεμάμι ἐξ ὀσφύος
λυγεως πεσόνλας ἐν ζόφω Τ΄ πλασμάπων,
τροίς ἐγεῖραι Την πάπω νενευκόπων,
δ φῶς κατοικῶν, καὶ φάτνλιο πῶρ' ἀξίων
ντῶ εὐδοκή (ας, εἰς βροτή σωτηκίαν.

Τῶ παντάνακτος ἐξεφαύλι(αν πόθφ ἄπλητα θυμαίνοντος ἡγλισρωμούοι πάιδες τυράννε δύωθεον γλωοταλγίαν, οἶς ἐίχαθε πῦρ ἄσφετον τῷ δεσφότη λέγρυσιν, ἐξε ἀἰῶνας εὐλογητὸς ἐἰ.

Υπυρέτας μθυ εμμαιώς καταφλέγξ, σώζ δε παφλάζεσα ροιζηδόν νέες, τῶς επλαμέτροις καύσεσι πυργουμθύη, ές έςερε φλόξ ἄφθονος, τῶ κυρίε νέμοντος εὐσεβείας είνεκα δρόσον.

Α΄ ρωγε χειτε το βροτοίς εναντίον τος Έλημα τω σάρμουν αρρήπως έχων, ήχωσε, όλοον τ τεώσεως φέρων, μορφέμθης νω ής πνος δι ελπίδα, ανωθεν είς πευθμερίας ήλθομου ζόφε.

Τιω άρχιωπον άκρατῶς γαυρεμθύως άσεμνα βακχεύσαζαν εξοιτρεμθύως κόσμε καθάλες πανθενῶς άμαρτίαν ές είλκυζεν ωρίν, σήμερον τη αρκίων, σώζες δε ζαρκαθείς έκων εὐεργετα.

Μήτεαν ἀφλέκτως εἰκονίζεσι κόρης οι δ παλαμάς πυρπολεμθυοι νέοι,
Έρφυως κίες αν ἐσφεαχισμένων
ἀμφω δε δρώσα ζαυματουρχία μιᾶ,
λαοὶς σεὸς ὑροον ἐξανίζησι χάρις.

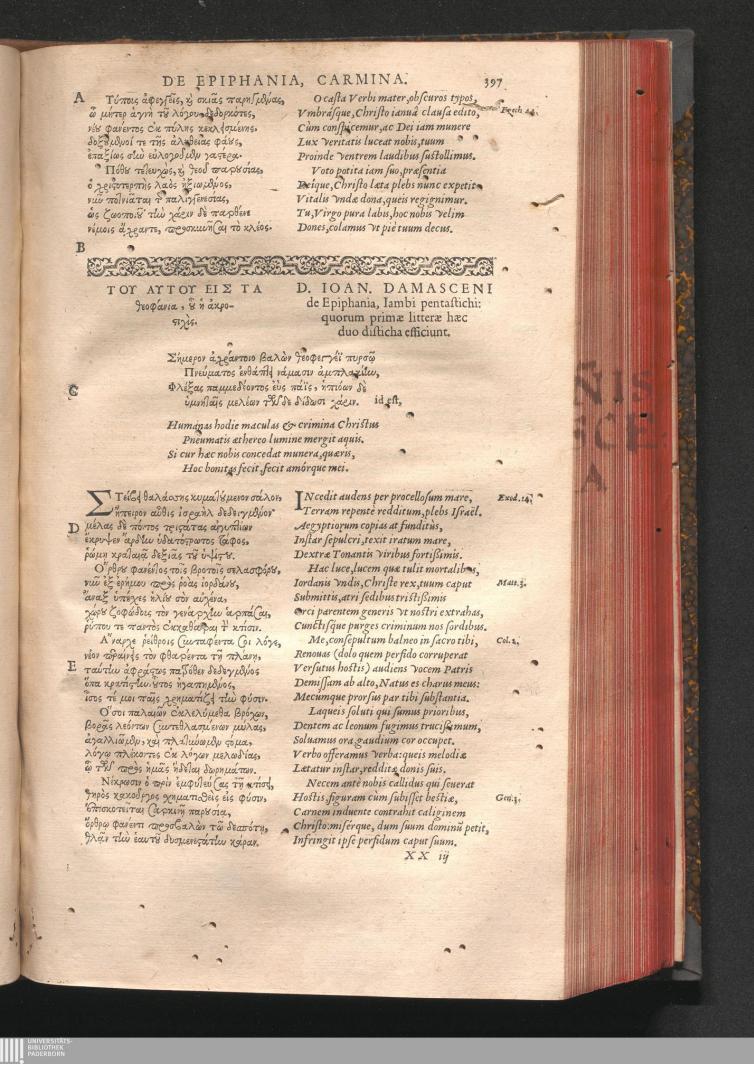
Λύμλω φυρούσα το γενόζ τ πλακων άλκατον ύμνει τ κενουθμον λόρον, νεανικώς άπασα (τω τρόμω κποις, άδοξον εύγος δειματουμθήνη φέρον, ρευτή γεγώσα, καν στοφώς έκα ρτερο.

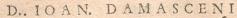
Η'κές πλανητιν σε ος νομιώ όπιτρέφων τιω ανθοποίον έξ ερημαίων λόφων, η Αν έθνων έγερσις, ανθρώπων φύσιν, ρώμιω βιαίαν το βροτοκτόνο σε έα, ανηρ φανείς τε, χω γεός, σερμηθέια.

Turrous

K

UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK

Mortale nostrum conditum Dei manu Genus, à tyranno deuoratum, ad se trahit Christus, iteru, vt nos recreet, du o ignitur, Peragens opus, quo maius haud dici queat. Nam venit ad nos, serret vt nobis opem.

Conspectionis mystica clara face V eses remotis fordibus divinitus Genus refictum concinens mortalium, De carne Verba factitat sumpta à λόγω, Robur tyranni funditus qua sustulit.

Exod.3.

Ioan.I.

Tone 1.

A Patre missum lucidum Verbum tuo Venis, repellas noctis Vt caliginem Tetram, meúmque deleas prorsus genus: Tuíque dono mystici Baptismatis Fiam ex fluentis filius Iordanicis.

Hunc confpicatus inclitum præco λόγον, Altis ad omnes vocibus clamat, Prior Hic me est: at idem carne me recentior, Paríque forma fulsit, vt nostrum scelus Quiduis potente deleat potentia.

Vitale ad ipsum pascuum nos esferens, Venatur, ipsos anguium subiens specus, Millena sternens ag mina Dei Filius: Quique antè plantam vulnerabat omnium, Hunc ipse claudens, liberat quos condidit.

Hostis nigrantis, atque fordidifsimi,
Baptifma Virus depulit:nófque in Viam
Erroris omnis nefciam peruenimus,
Quaque ad perene gaudium ducit, quod his
Solis, pepercit quos Tonans, est peruium.

Cernens in atra criminum caligine
Strictum catenis conditor quem finxerat,
Humeris in altum tollit hunc fus, aqua
Ipfins omnem criminum labem eluens,
Primi parentis noxa quam contraxerat.

Iam mente fancta, concitif que greßibus Fontem petamus lustricum Baptismatis, o Verbum intuentes, quod quidem sancta siti Haustrum leuada porrigit, morbum graue, Mundum occupabat qui priùs, longe sugas.

Desideratum voce cum clarissima Pater indicauit, ventre quem ructauerat. Hic inquit est par qui mihi substantia, Illuminator extitit mortalium, Verbumque viues est meum, dehinc homo.

Ceti fuisset noctibus pius tribus Cum clausus olim Vates in præcordiis, Rediuit illinc:scilicet fore indicans, Satanæ Vt, per Vndas mysticas, ex faucibus Emergeremus seculis nouissimis.

Cœli reclusis ianus præfulgidis, A Patre missum Spiritum Vates Videt, Atque insidentem sordibus porrò Xóyov Ε'λιά σε ο αυτόν Η Γεό Γμητον φύση, Ε γατρός τυράννα ανγκεχωσμένω όροις. γεννάται αυθις γηγενών αναπλάζει, έργον φέριτον εκτέλον ο δεσσότης. εκλαι γερανικών έξαλεξηζα γέλων.

Πυρσώ καθαρθελό μυσικής Γεωείας τ υμνών σορφήτης τω βροτ ν κανεργίαν, ρήγνυσι γήειν τινευμάτι κροί ειδμίω, σάρκωσιν εμφαίνε (αν άρρητον λόγου, ω τη Γωνασών ω κράτη (ωνεξίζη.

Πεμφθείς ωρός παβός παμφαίς ωίος λόγος, G νυκτός διώ (α τίω καχέσερον χέσιν, ἔκριζον ήκος καὶ βροτίν άμαρτίαν, ζίας σωελκύ (αι τε τη ση βαπίσος, μάκαρ φαεινοίς κα ροών ἰορδαίνε.

Αὐτὸν σερσιδών τ΄ σρίκλυτον λόγος, τεακώς ο κήρυξ εκδοαται τη κτιση, εντος σερών μου, δεύτερος τῷ (αρκίφ σύμμος φος εξέλαμθεν, ενθέω δενθέλ εξεκείν άμαρτίαν.

Νομιο σε ο αυτιο τ φερέσδιον φέρων γηρά, βρακόντων φωλεοις ΄ όπη βέχων, Επλητα κύκλα καβδαλών γεος λί · πίρνη τε τ πλή που δα παωτηδεί γένο το τον καθειργνίς, εκθαώζι τ κτίσιν.

Ε' Άροδ ζοφώδοις και βεξορδορωμίνε ίδο καθαρα πνευματος λελεμβύοις νέαν σερσαρμί Απλυν άπλανη τείζονς άγου (αι άσερπτον είς γυμηλίαν, μόνοις σερπτιώ οίς γεδς κατηλλάγη.

Α'θρώνο πλάτης εν ζόφω τη πλασμάτων σιραίς αφύκτοις ον Διαρθροί δακτύλοις, Ι Ίτησιν αμφ' ώμοισιν εξαρας άνω, νωύ εν πολυρρύτοισι δίναις εκπλιώων αίχες παλαιού της άδαμ καχεξίας.

Μετ' εὐσεβείας σερσθράμωνου εὐτόνως πηγαίς άχεαντοις ρεύσεως σωτηείε, λόρον πατοπλώοντες εξ άκηράτου 'αίλημα σερσφέρονω δίλης ελθέε, κόσων σερσμωώς εξακεύνουν νόσον.

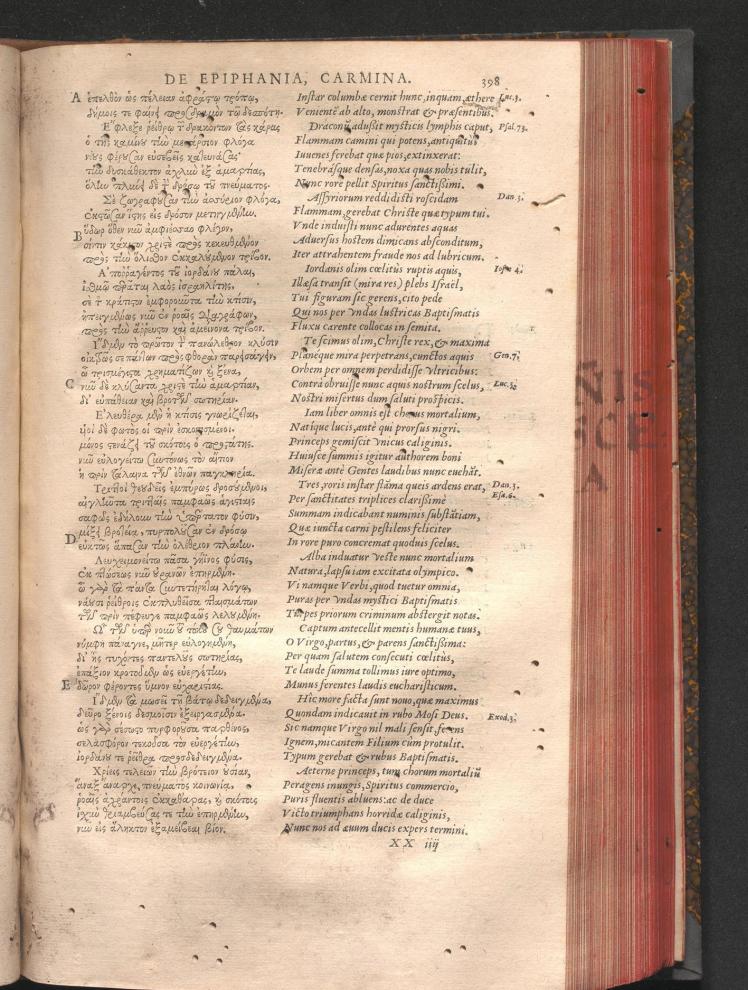
Ι΄ μερτο εξέρωε (τὰ πανολδία ήχω πατης, δυ γατρος εξηρεύξατο. ναι φησιν, ετος συμφυής γόνος πέλων, φάταιγος εξώρε (εν ανθρώπων γένες, λόγος τε μου ζων, ε βροτός σουμπθέια.

K

Ε' κ πονήκ λέοντος ο τριέστερος ξένος σερήτης εγχέτοις φλογιζοίνους αθις σερήλθε, τ παλιγενεσίας σωτηρέκυ δράκοντος εκ βροτοιπόν κασ σωτηρένων τη χρόνων επ' εχάτων.

Α' νειμθύων πόλοιο παμφαών πυχών, μύτης όρα τους παβός έξριν κιθυον, μθύον τε πνευμα τῷ παναχέαντῷ λόγος.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

EIVSDEM DE PENTEcôste lambi pentastichi: quorum primæ litteræ hæc duo disticha in Græco efficiunt.

TOY ATTOY EIX THN Herryncogled, & h dxposixis.

Θειογενές λόγε πνευμά παράκλησον πάλιν άλλος Ε'κ γενέτε κόλπων ήκας 'επιχθονίοις, Οἷα πυρός γλώωτησι φέρων θεότησος άὐλε Σήμα τεῆς φύτλης, γελ χάριν ύμνοπόλοις, ideft,

Christe, Paracletus nunc nobis mittitur alter, E gremio Veniens Patris ab arce poli. Numinis indicium linguis flammantibus edit Ipfe fui, fanctis Vatibus atque fauet.

Dinina opertus nube, lingua tardior,
Moses Tonantis protulit Legem suis,
Hic namque mentis lumen expurgans suis,
Entem intuctur, notionem Spiritus
Discitque, honorans cantibus piis Deum.

Dixit cohortem Christus ad chará suá, Non Vos, amici, deseram, mihi credite: Namque in paterno considens ego throno, Paucis abhinc diebus in Vos Spiritus Immensa dona prodiga sundam manu.

i.Reg.I.

Subuectus altum Christus in monte sio, Tranquillitate corda perfundit pia. Perfunctus opera nam sua, oblectat suos Vehemente slatu, sugneis linguis item, Impertiens his Spiritum, vt promiserat.

Vteri inferacis fregit olim compedes:
Contrà feracis fregit infolentiam
Voxfola fupplex, Anna quam profuderat,
Pectus dolore deferens fractum graui
Ad Præpotentem,numen & scientiæ.

Captum antecedit mentus humanæ Dess. Illiteratos rhetoras nam reddidit: Doctorum at ora perculit loquacia. Ac nocte denfa Spiritus ful gur facri, Quas nemo gentes supputarit, liberat.

Ex luce non genita potens rerum omniu, Parénfque lucus prodit micans iubar. Cuius paternæ ac Filii fubstantiæ Paremetque eande nunc facem fonus igneus Haud monstrat obscurè in Sione Gentibus.

Summe dominator, solus ex solo, xó205, Progressus à parente causa nescio, Aequale Pneuma quod tibi est potentià, Verè dedisti disciplis charis tuis, Tuam, potens rex, gloriam canentibus.

Tu regenerationis balneum sacrum Sermone miscens per duas res dispares, Είω καλυφθείς ὁ βεσιδύ Γλωστος γνόερρη πόρευσε τη θεό χειφον νόμον. (φω,

ίλιο γ κριπνάξας διμιατος νώς,

δρα τη όντα. χαι μυείται πνεύμα τος
γνώσιν, γεραίρων ενθίοις τοις άσμασιν.

Ε'φη το σεπόν χω σεδάσμιον τόμα, νοσφισμός ύμιν & γενήσελα φίλοι. ερώ γερό είς παικού ύμιτον γρόνον (ιμεδριάζων, εκχεώ το πνεύματος λάμλα ποθοσι τλώ χάριν τ άφθονον.

Ο'ρος βεβηκώς ἀπεκέςαπος λόρες, γαλιμόμορφον Επτελεί τιμὶ παςδίανἔργον γὸ εντεβάνας, εὐφρανε φίλους πνοη βιαία, χώς πυρός γλωθήμαστ νείμας τὸ πνείμας, γρισός ώς υπέγετο.

νείμας το πνεύμα, ζειτο, ώς ύπτεχετο.
Ε΄ρρηξε γατρός ητεκνωμμης πεθας,
ύζειν τε θυσιάθεκτον εὐτεκνεμθμης
μόνη του Ευχή τ του το πάλαι
ανης φερέσης πνεύμα (ωτεξιμμένον
τους τ' διωάτιω κα θεον τ' γνώστων

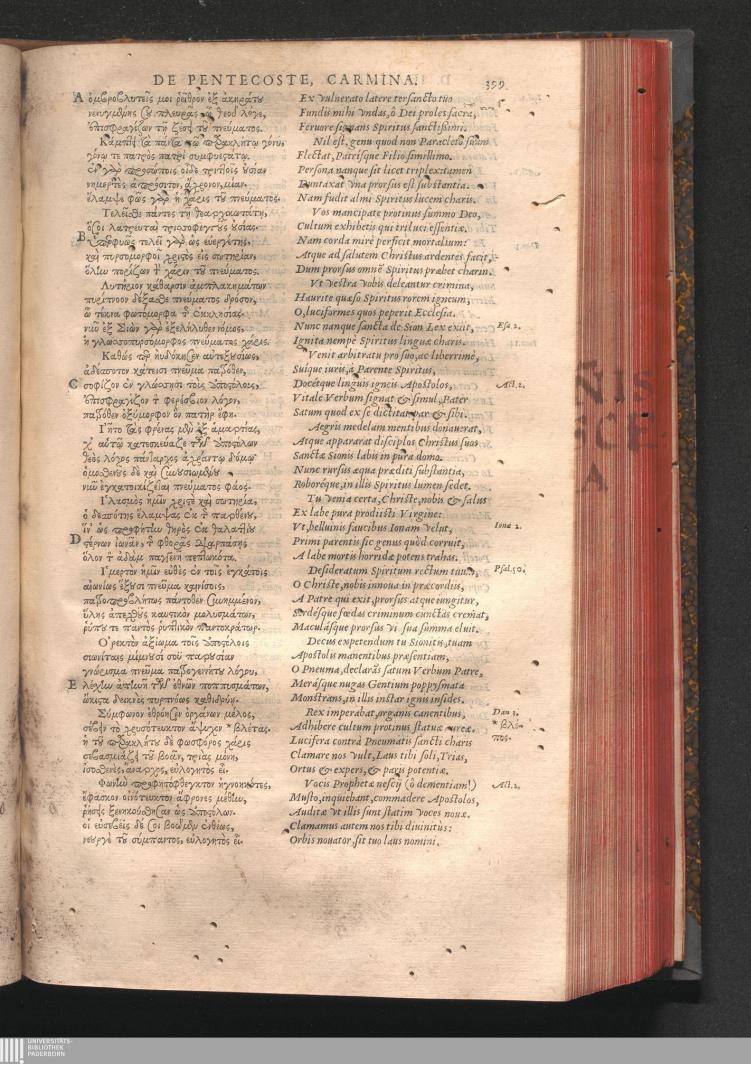
Α' ληπλίς '6ξιν 'η Γεαρχιωπάτη.
βήτρας γ ρ' εξ φίως τοις άγχαμμάτοις,
άλις σοφισάς συτομίζον ας λόγφ,
καὶ τ βαθείας νυκτός εξαιργιών ς
λαθς άπείρες άγραπη το πνεύματος.

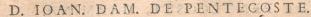
Ην εκπορευτον εξ αγεινήτε φάθες το παιοθενεργόφωτον άφθιτον σέλας, ε τίω δι' ήσο παβικής εξ εσίας νιω εκφανίζη συμφυή φρυκτωείαν πυρώδης ήγος εν στών τοις έθνεσιν.

Α' ναξ άνάκπων, οίος εξ οίες, μόνος λόρος σε 9ελθών παπεδές εξ αναμπές, ίσο σενές (8 πνειμα ποίς Σποσόλοις νημερτές εξέλαμλας ώς εὐεργέτης, άλθο λόξαν τῷ κράτ (8 κύρις.

Λεπούν το θείον ε παλιπτενεσίας λόγω περαυνίς ζωντεθειμένιω φύσιν,

*

Per ora Vatis intonans summus Pater loclis, inquit, Hi, quibus, Verbum Velut,
Fundam benignus Spiritum sanctum meŭ,
Hoc prædicabunt ore communi, Trilux
Natura laudem qui libet dicat tibi.

A81.2.

Est consecuta gratiam hora tertia,
Vtmos doceret colere tres hypostases
In Vnitate simplici potentia.
At nunc in Vna iam die Deosacra
Tibi dico laudem, Spiritus, Verbum, Pater.

Et vincla rupit, roscidă & slămam facit Typus supremi numinis trilucidus. Iuuenes canentes inquiunt, Rerum omnium Summum parentem, prosuis amplissimis Meritis, creatu est quicquid in mudo, canat.

A Patre doctus que fuis Apostolis
Certe falutis plena Christus dixerat,

Ioan.14. Horum memoriam Spiritus eis refricat,
Linguis in ignis insidens in gratiam
Tecum reducti laudibus te attollimus.

Certam ad salutem, prorsus acheriliter, Lux clara per te, lucis es claræ datrix, Venisti, vt omner impleas Apostolos Flatus ad instar. Spiritum petentibus Seruis benignus præbeas Velimtuis.

Cecinere Vates conciti diuinitus
In carne, summe Rex, tuam prasentiam.

Ac Pneuma sanctum prodiens Patris sinu,
Vt tu increatum, partibi, rerum parens,
Mittis colendum praditis side Viris.

Regina falue, mater & Virgo fimul.

Nulla reperiri lingua tam Volubilis

Potest, tuum qua concinat digne decus.

Mess languet omnis, cogitas partum tuum.

Cupido ergo laudem dicimus tibi pectore.

Vita parentis Virginis laudes decet Cantare, fola Ventre nam claufit Aóyov, Aegris medelam qui tulit mortalibus: Dextrífque qui nunc fedibus Patris fedens, Defideratam Spiritus misit charin.

Nos,queis supremi numinis flauit charis, Iam claritate praditi summa, & nouo Atque eleganti prorsus inuersi modo, Diuisionis Trinitati nescia, Cuiúsques Vis est aqua, laudem dicimus, Θέσουν κατεβρόντη (εν ο βλέπων όπα, β ένθες Ιωήλ τε τε τρορχικωτάτε, οίς καχεω φύζαντος οία σερ λόρον τε πνεύματος με συριβού (εσι, φύσις η τριοσοφειρόφωτος, εύλογνιτός ε.

Τενθή μξυ ευμοίρη (ον ώρων τω χάξιν, όπως επεμφήνειε τρείς Σποςά (εις σεβγ ον άπλοτητι δ εξθήας.

ἀλλ' εν μιᾶ νιῶ ημερών τῆ κυεία,

ὑός πατήρ, χεί πνεύμα, εὐλογητὸς εἰ.

Λύξ & δεσμλ, & δροσίζε + φλόρα δ τριοσοφετικός & θεαρχίας τύπος. ὑμυκοτ παίδες, εὐλογείτε τοι μόνον σωτίρος χος πακίκερον, ὡς εὐεργετίω, ἡ δημικρικθείσα σύμπασα κτίσις.

Μνήμιω ο τειτός τ βροτοατόων επών, α παβακκωθείς τοις Εποτόλοις έφη, το πνεύμα πεύχη γλωατοπυρ (εύτω γέω εφίζον εύλογητον οίκεικ μίνη, ηλλοβιωμβίη θε μέλπη σε κπίσις.

Σωτηριωδώς, αὐτοδεσσότως ἰδν φως αὐτολαμπες, χού παρεκτικόν φάκς ὑπάρχον, ἦκες εμφοροιῦ Σποςόλοις, πμπεν ὡς ἄνμα. τοῖς σοῖς οἰκετας λελιπαρημθόον τε πνεῦμα τος γέμοις.

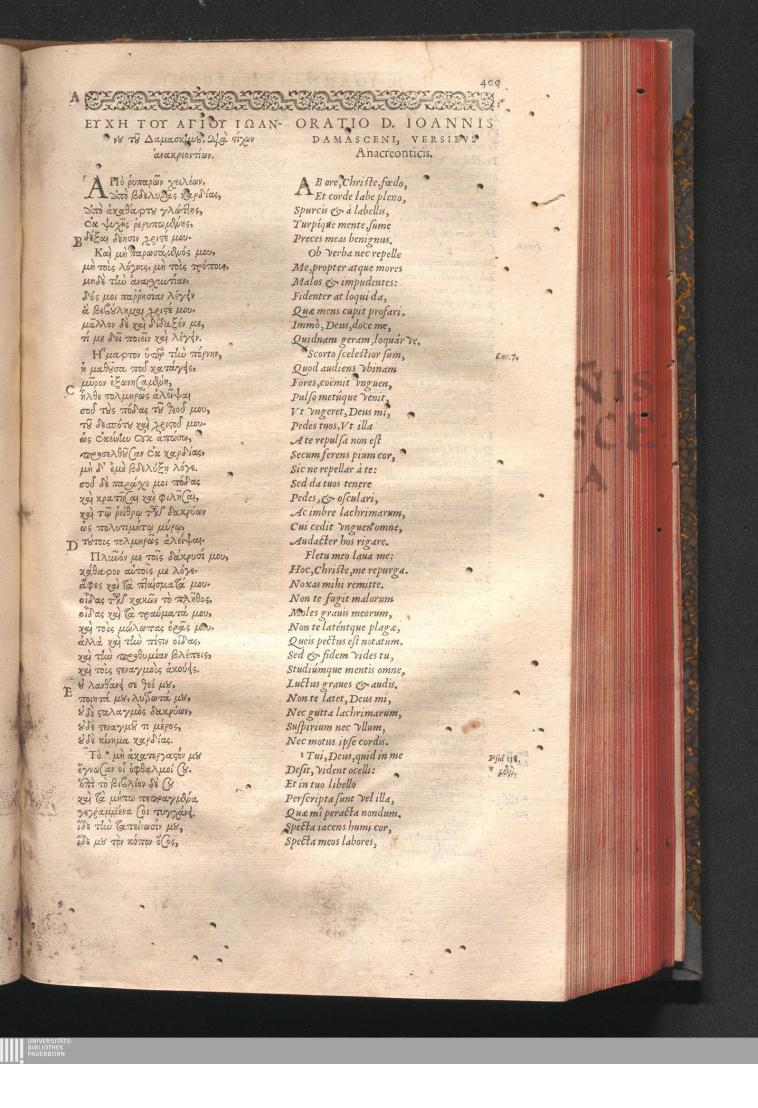
Η σε σερφητή πιευματεμφορον τόμας σιο σωματερδώς ω μέδων ενδημίων χελ πιευμα κόλπων παζικών σερηγμίου, άκπτον, συμπλάτ εργον, (μόρονον σεθεν, ίᾶς ενανθρωπήσεως πιτρίς σεξας.

Χαίροις άναστα, μη Γοπάρθενον αλέος. άπαν γλρ εὐδίνητον εὐλαλον ςόμα βη Γεῦον, 8 δίεν οτ μέλπειν άξίως. ἰλιητιά δε νες άπας (8 ή τόχον νοῦν, όθεν σε (μὸ πόθω δοξάζομος.

Α' Γειν εοικε τι ω φυσίζωον κόριω."
μόνη γρο εν Γίνησι κεκρύφο λόγοι,
νοσε (αν αλθαίνοι τι ω Βροτεί φύσιν,
ος δεξιοίς κλισμοίσι νι ω ίδρυμερίος
πατρός, πεπομφε Η χάριν ε πνεύματος.

Ο σοις έπνευ (εν. ή Γεόρρυτος χάεις, λάμποντες, άτρά ποντες, ηλλοιωμθύοις δθνείαν άλλοιωσιν εὐπρεπες άτίω, ἰσοωθενές (αν τίω άτμπτον εἰδότες, σοφίω τς ίφεγιον & σίαν δοξάζομθυ.

EYXH

Omnésque, Christe, noxas Mihi remitte queso: Vt corde labe puro, Et mente cum tremente, Fractaque vi doloris, Sumam Sacram Synaxin, Qua Viuit, & Deus fit, Quicunque corde puro Edit, bibitque. Sermo Hic namque fluxit à te: Quisquis bibet cruorem Meum, me ámque carnem Edet, manebit in me, In hocque rur sus ipse Manebo. Verus hicest Sermo Dei supremi. Nam qui sacram Synaxin, Einsque suscipit vim, Non folus ille, non iam Est ille solus, inquam,

Qui lumen es trifulgens. Ne solus ergo linguar, Vita dator, carens te, Qui vita, qui mihique * Es spiritus, meumque Qui gaudium, salusque Qui solus orbis omnis: Supplex ob id rogo te Fletu madens calenti, Et corde (cernis ipfe) Fracto grani dolore, Vt criminum mihi des Lenis redemptionem, Tuumque corpus à me Sumatur ad salutem.

Sed, magne Christe, tecum,

Vt, sicut inquiisti, Mecum queas manere: Ne gratia carentem Hostis tua Videns me, Abducat, & latenter Auertat ipse sancta A lege quam dedisti: Hinc ad tuos Volutor Pedes, rogóque clamans, Decoctor Vt receptus, Scortumque rursus à te, Sic prodigo mihi ta, * o'hld- Scortoque sis benignus, Qui nunc dolore magno

Accedo fractus ad te. Quòd nemo prorsus aque Peccarit, ipse noui,

अव्ये कि व मावक्रावद मर्वि वड άφες μοι ζεὶ ΤΑ Βλων. ίνα παθαρά παρδία, Sersona Alavoia, καὶ ψυχη ζωτεβιμμίνη Τη άχξαντων (& μετάχω no marayrar purnerors ois द्विश्रम्य प्रयो नेहश्रम्य हैं हार स्थितिक स्वार्भिक où २० हो मवड़, Se का नर्य pous πας ο πρώγων μου τω σάρησε, मांगळा रह माठा मुख्ये पठ व्यामक ذر فيده المكن والمع المكن الم εν αύτω δ' άχω τυγχάνω. άληθης ο λόγος πάντως. मह रहकार्ग्य प्रथ हिंद माराम אמן דינו לבושי ל עבדבעשי na Jeomoias zaciras, & whow Or 251 moves, बेरिने प्रध्ये वह देशक प्रथा το φωτός το πρισηλίο.

I'va your più piòvos polico, Niga ood To Good ots. דווה חניסחה עצ, דווה לשחה עסטם τε άγαλλιάματος μου, This To xivus owrneras भूवं महत्त्व कां कल्कारिका, ως όροις μετα δακρύων, rai Juxis Cure Sipulins, λύτεον του εμος παιομάτων ixelevar To rabeir me, χαι της σων ζωοπαρόχων ray a menthor maneior μεταχείν απατακρίτως,

I'va whens, natas imas. μετ' έμοδ το παναθλίο, ira un xueis eupar me नाड काड रवंशारा के नार्रवावड़ αφαρπάση με δολίως, भूवपे मारेवर्ण (वड वंसवरवंशम The JEOMOIGN (8 XÓ 7001. रीवे गर्राठ (ो कल् मिलीका na Jepuis ana God Cois ως τον άσωτον εδεξω, मुख्य निर्ध मार्व मार्थ का कि कर में दिया, र्शक रहेट्य पह का मार्गिका χού τοι άσωτον * οικτίρμον, in Juxin Courte Tippelon νω με συσερχόμθυον (οι. Οίδα σώτες όπ άλλος

कंड हेन्से एकर हमीव्यक्ट (01)

838

H

